

L238/2004

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

LEGE

privind modificarea și completarea Legii nr.178/1997 pentru autorizarea și plata interpreților și traducătorilor folosiți de organele de urmărire penală, de instanțele judecătorești, de birourile notarilor publici, de avocați și de Ministerul Justiției

Camera Deputaților adoptă prezentul proiect de lege.

Art. I. – Legea nr.178/1997 pentru autorizarea și plata interpreților și traducătorilor folosiți de organele de urmărire penală, de instanțele judecătorești, de birourile notarilor publici, de avocați și de Ministerul Justiției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.305 din 10 noiembrie 1997, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Alineatul (1) al articolului 1 va avea următorul cuprins:

„Art. 1. – (1) Ministerul Justiției, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și Parchetul Național Anticorupție sunt autorizate să folosească, pe bază de contracte civile pentru prestări de servicii, interpreți și traducători pentru efectuarea traducerilor în și din limbi străine.”

2. Articolul 3 va avea următorul cuprins:

„Art. 3. – Autorizarea ca interpret și/sau traducător, care poate efectua traduceri pentru organele prevăzute la art.1, se dobândește, la cerere, de persoana care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

a) este cetățean român sau cetățean al unui stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European;

b) are capacitate deplină de exercițiu;

c) posedă diplomă de licență sau echivalentă, din care rezultă specializarea în limba sau limbile străine pentru care solicită autorizarea, ori este atestat de Ministerul Culturii și Cultelor ca traducător din limba română în limba străină pentru care solicită autorizarea și din limba străină în limba română;

d) este atestat de Ministerul Culturii și Cultelor ca traducător pentru specialitatea științe juridice;

e) este apt din punct de vedere medical;

f) nu are antecedente penale și se bucură de bună reputație profesională și socială.”

3. După articolul 3 se introduce articolul 3¹, cu următorul cuprins:

„Art. 3¹. – (1) Străinul, cetățean al unui stat membru al Uniunii Europene sau aparținând Spațiului Economic European, poate desfășura activitatea de interpret și/sau traducător pentru organele prevăzute la art.1, cu respectarea prevederilor prezentei legi.

(2) Străinul, cetățean al unui stat membru al Uniunii Europene sau aparținând Spațiului Economic European stabilit în România, exercită profesia de interpret și/sau traducător ca și cetățenii români, putând dovedi îndeplinirea condițiilor prevăzute la art.3 lit.b) – f) și cu documente emise/eliberate de autoritățile competente din statul membru de origine sau de proveniență.

(3) Procedura autorizării nu se aplică străinului, cetățean al unui stat membru al Uniunii Europene sau aparținând Spațiului Economic European, stabilit în România care este atestat ca interpret și/sau traducător în specialitatea științe juridice de autoritatea competentă din statul membru de origine sau de proveniență.

(4) Pentru exercitarea profesiei, nu este necesară dovedirea cunoașterii limbii oficiale a statului membru al Uniunii Europene sau aparținând Spațiului Economic European al cărui cetățean este străinul.

(5) În cazul prestării temporare, pe teritoriul României, a activităților specifice profesiei de interpret și/sau traducător autorizat în specialitatea științe juridice, străinul cetățean al unui stat membru al Uniunii Europene sau aparținând Spațiului Economic European, care exercită în mod legal această profesie în statul membru de origine sau de proveniență în care este stabilit, este exceptat de la cerințele de atestare și autorizare prevăzute la art.2.

(6) În aplicarea prevederilor prezentului articol, Ministerul Justiției recunoaște certificatele sau alte documente similare care atestă calitatea de interpret și/sau traducător autorizat în specialitatea științe juridice, emise/eliberate de autoritățile competente din statul membru al Uniunii Europene sau aparținând Spațiului Economic European de origine sau de proveniență.

(7) Prevederile prezentului articol se completează cu dispozițiile legii cadru privind recunoașterea reciprocă a calificărilor profesionale.”

4. Articolul 6 va avea următorul cuprins:

„Art. 6. – (1) Autorizarea ca interpret și/sau traducător, dobândită în condițiile prezentei legi, încetează în următoarele cazuri:

- a) la cerere;
- b) dacă cel în cauză nu mai îndeplinește una dintre condițiile prevăzute la art.3;
- c) în cazul în care a fost condamnat printr-o hotărâre judecătorească definitivă pentru săvârșirea cu intenție a unei infracțiuni;
- d) pentru incapacitate profesională, sesizată în scris de beneficiar;
- e) pentru refuzuri repetate și nejustificate de a presta serviciile solicitate;
- f) prin deces.

(2) Existența cazurilor prevăzute la alin.(1) se verifică de Ministerul Justiției, se constată prin ordin al ministrului justiției și se comunică persoanei în cauză, cu excepția situației prevăzute la lit.f).”

5. După articolul 6 se introduce articolul 6¹, cu următorul cuprins:

„Art. 6¹. – (1) Interpreții și/sau traducătorii autorizați în condițiile prezentei legi sunt obligați să solicite, în termen de 60 de zile de la data autorizării, luarea în evidență la curtea de apel în circumscripția căreia își desfășoară activitatea.

(2) În cazul în care interpreții și/sau traducătorii își schimbă numele, domiciliul sau reședința, ei au obligația să aducă la cunoștință această situație, în termen de 60 de zile de la data modificării, Ministerului Justiției și curții de apel unde sunt luați în evidență.

(3) Până la data îndeplinirii obligațiilor prevăzute la alin.(1) și (2), interpreții și/sau traducătorii nu pot desfășura activitatea reglementată de prezenta lege.

(4) Cetățenii statelor membre ale Uniunii Europene sau ale Spațiului Economic European, pentru a presta activitate de interpret și/sau de traducător în condițiile prezentei legi, vor fi luați în evidență, la cerere, de Ministerul Justiției și curtea de apel în circumscripția căreia își desfășoară activitatea.”

Art. II. – (1) În termen de un an de la data intrării în vigoare a prezentei legi, interpreții și /sau traducătorii vor fi reautorizați la cerere.

(2) Până la data reautorizării interpreții și/sau traducătorii pot desfășura activitatea în continuare, dacă îndeplinesc condițiile prevăzute la art.3 din Legea nr.178/1997, cu modificările ulterioare.

Art. III. – Legea nr.178/1997 pentru autorizarea și plata interpreților și traducătorilor folosiți de organele de urmărire penală, de instanțele judecătorești, de birourile notarilor publici, de avocați și de Ministerul Justiției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.305 din 10 noiembrie 1997, cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Acest proiect de lege a fost adoptat de Camera Deputaților în ședința din 15 iunie 2004, cu respectarea prevederilor articolului 76 alineatul (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

Valer Dorneanu